

چار آہیل

www.ketab.ir
عباسعلی شاکری بروجنی

سرسناسه : شاکری بروجنی، عباسعلی، ۱۳۳۲-

عنوان و نام پدیدآور : چار اخیل عباسعلی شاکری بروجنی.

مشخصات نشر : تهران : شهینداد پور، ۱۳۵۰.

مشخصات ظاهری : ۳۱/۵×۱۴/۵ س ۰۲.

شابک : ۴۰۰۰۰۰ ریال : ۶۶-۰۰۹۱۹-۰۶۴۳-۲

وضعیت فهرست نویسی : فیا

موضوع : شعر فارسی -- قرن ۱۴

رده بندی کنگره : PIR۸۳۳۹

رده بندی دیویی : ۸۶۲/۱۱

شماره کتاب شناسی ملی : ۷۶۲۵۸۱۳

www.ketab.ir



انتشارات شهیدی پور

عباسعلی شاکری بروجنی

به کوشش و ویرایش: نیلوفر شاکری بروجنی

چاپ اول: بهار ۱۴۰۰

تیراژ: ۵۰۰ نسخه

قیمت: ۲۰۰۰۰ تومان

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۸۹۱۹-۶۶-۰

«حق چاپ برای ناشر محفوظ است.»

	فهرست مطالب
۷	مقدمه
۹	دل‌گویده‌ها
۱۴۵	مثنوی
۱۴۹	قطعات
۱۵۷	مناسبت‌ها
۱۷۷	دوستان و انجمن‌های ادبی
۱۹۱	اشعار محلی بروجنی
۱۹۷	حکایات
۲۰۳	مرثیه‌ها

مقدمه

اگر قرار بود همه شعرا در غزل مانند سعدی و حافظ، در قصیده خاقانی، در مثنوی مولوی و فردوسی و در دوبیتی هم‌تراز باباطاهر باشند تا شعرشان خوانده شود دیگر نیازی نبود که در چند سده اخیر به جز آثار نیمایی مجموعه شعری به چاپ برسد. هرسری را سودایی است و از کوزه همان برون تراود که در اوست، قرار نیست که هر کوزه شربتی را که در آن شهد نباشد بدون چشیدن و نوشیدن جرعه‌ای شکسته و به‌سویی اندازیم.

اگر آن‌گونه که گفته‌اند شعر تجلی تمنیات درونی ادبی و بازتاب فرهنگ حاکم بر جامعه است، پس لازم است هر شعری خوانده شود تا علاوه بر بی‌پایان به ماهیت افکار گوینده آن، خاستگاه فکری و اجتماعی وی و افراد همسان و هم طبقه‌اش را از لابه‌لای کلمات وی جستجو کرده و بلندی سقف آرمان و آرزوهایشان را بسنجیم.

بعید می‌دانم در بروجین خانواده‌ای وجود داشته باشد که حداقل یک عضو آن شاعر نباشد، البته به‌معنای عام آن، که این خود نشان از علاقه به شعر در میان توده مردم این خفنه دارد که از ویژگی‌های خاص و ارزشمند مردم این دیار از دیرباز بوده است و اگر شاهد آثار مکتوب و چاپ و منتشر شده در مقایسه با فراوانی بالقوه آن در تمام سطوح فرهنگی و اجتماعی شهر نیستیم و حداقل ۹۵ درصد این اشعار فقط در دفاتر گویندگان ثبت شده و حتی شاید به‌جز معدودی افراد خانواده و دوستان نزدیک، بقیه مردم آن‌ها را حتی یک بار هم نه خوانده و نه شنیده‌اند، بدین خاطر است که سرایندگان این اشعار همواره آثار خود را با اشعار شعرای نامدار مقایسه کرده و با استناد به ضرب‌المثل آب و تیمم از انتشار آن خودداری می‌کنند. شاید هم با ضعف اعتماد به نفس خود را در سطح قابل قبول جامعه ادبی نمی‌دانند، شاید شکسته‌نفسی

را پیشه خود ساخته و جسارت این اقدام را در خود نمی‌بینند و یا شاید اصلاً شهامت رودررویی با انتقادات احتمالی پس از انتشار را نداشته باشند که احتمالاً درصد این شاید از شایدهای دیگر بیشتر است.

با توجه به موارد فوق وقتی خالق یک اثر این شهامت را پیدا می‌کند که بدون ترس از انتقاد و خرده‌گیری‌های سایرین مبادرت به عرضه هنر خود به همگان نماید، باید این اقدام شجاعانه او را ستوده و از وی حمایت کرد، چون حداقل تأثیر آن ایجاد انگیزه در پدیدآورندگان جوان‌تر است که بفهمند قرار نیست با انتشار آفرینش‌های هنری و ادبی خویش مورد حمله و اتهام قرار گیرند و اگر هم نقدی از سوی پیش‌گسوتان و صاحب‌نظران آن عرصه به آثار آنان وارد شود قطعاً در جهت رشد و بالندگی آنان بوده و هم‌چون چراغی است که آنان را به آینده‌ای روشن‌تر هدایت می‌کند.

هنرمندی که احساس می‌کند با عرضه اثر هنری خود می‌تواند تأثیری مثبت بر ذهن مخاطب خود گذارد و با درک این مسئولیت قبول تمامی مشکلات آن اقدام به انتشار آفریده خود می‌کند بدون شک یک مصلح اجتماعی است و قابل احترام و تقدیر و حداقل وظیفه ما به عنوان یک عضو جامعه حمایت از اقدام آنان و کمک به بسترسازی مناسب برای مقبولیت اجتماعی آثار منتشر شده می‌باشد و مطمئن باشیم که با این حرکت ساده می‌توانیم شاهد رشد و شکوفایی بیشتر هنر و ادبیات شهرمان باشیم.

شاگردا، شعر چه نیکو گفتی	گوهری سخت گران را سفتی
پیش تو سخت همه آسان شد	شعر تو نغمه هر بستان شد
دائم از عشق حکایت داری	از غم و درد شکایت داری
حرف حق میزنی و حق جوئی	دشمن کجروی و بدجوئی
خاطرات گشسته تهی از کینه	دل تو پاک چنان آئینه

صفرعلی منصوری

فروردین ۱۴۰۰